

Sygn. akt IV CZ 71/14

POSTANOWIENIE

.Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 lutego 2012 r.,
w sprawie z powództwa S. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 listopada 2014 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 kwietnia 2014 r.,

- 1. oddała zażalenie;**
- 2. nie obciąża S. K. kosztami postępowania zażaleniowego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego radcy prawnemu – E. B.-D. kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skarżącemu.**

UZASADNIENIE

S. K. wniósł skargę o wznowienie postępowania w sprawie, w której wystąpił z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G., zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lutego 2012 r. Jako podstawę skargi wskazał wystąpienie nowych okoliczności w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2014 r. odrzucił skargę jako niedopuszczalną (art. 410 § 1 k.p.c.) Sąd ten wyjaśnił, że nie zachodzi podstawa wznowienia wskazanego postępowania w świetle art. 403 § 2 k.p.c., ponieważ już z uzasadnienia złożonej skargi wynika, że nie można mówić o istnieniu nowych podnoszonych przez skarżącego okoliczności. Skarżący w poprzednim postępowaniu powoływał się na okoliczności i dowody z akt sprawy .../65 i decyzję nr ...76. Okoliczności i dowody z tych akt były obiektywnie ujawnialne i dostępne dla skarżącego już w toku prawomocnie zakończonego postępowania. Inne wskazywane przez skarżącego okoliczności i twierdzenia (np. dotyczące przedawnienia oraz stanu zdrowia skarżącego) nie mogły stanowić odpowiedniej podstawy wznowienia.

W zażaleniu skarżącego zarzucono „naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 410 § 1 k.p.c.” Na podstawie art. 380 k.p.c. zaskarżono także postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 tego postanowienia i zarzucono temu rozstrzygnięciu naruszenie art. 117 § 5 k.p.c. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny trafnie wskazał na szczególny charakter instytucji wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem. Wznowienie takie wymaga wystąpienia odpowiednich przyczyn wskazanych w art. 401 i art. 403 k.p.c. Należy podzielić stanowisko Sądu drugiej instancji, zgodnie z którym nie jest wystarczające samo sformułowanie w tekście skargi podstaw wznowienia odpowiadające wskazanym przepisom, jeżeli z samego uzasadnienia takich podstaw wynika, że podnoszona podstawa w ogóle nie zachodzi. Z uzasadnienia

wskazanych przez skarżącego podstaw wznowienia wyraźnie wynika, że wskazane przez niego „nowe okoliczności i dowody” nie mają tych cech w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. W toku poprzedniego postępowania rozpoznawczego skarżący istotnie powoływał się już na okoliczności i dowody znajdujące się w aktach o sygn. .../65 i decyzję nr .../76 (zob. m.in. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 lutego 2012 r. (k. 203 i n.; akta - sygn. akt [...])).

Jeżeli uznać, że jako podstawę wznowienia postępowania wskazywano także przyczyny wymienione w art. 401 § 2 k.p.c. (skarżący powołuje się w tym zakresie na pismo z dnia 14 kwietnia 2014 r., k. 14 akt sprawy), to należy stwierdzić, że w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lutego 2012 r. skarżący był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika ustanowionego z urzędu (zob. protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 16 lutego 2012 r.; k. 184 - 185 akt - sygn.[...]).

Nie ma usprawiedliwionych podstaw do podważania stanowiska Sądu Apelacyjnego wyrażonego w pkt 2 postanowienia z dnia 16 kwietnia 2014 r., w którym oddalono wniosek skarżącego o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi o wznowienie postępowania (art. 380 k.p.c.). Skarżący wskazał w skardze odpowiednie przyczyny wznowienia, które miały wynikać z art. 403 § 2 k.p.c. (k. 1-4 akt sprawy, sygn. akt [...]). Ustanowiony w postępowaniu zażaleniowym pełnomocnik z urzędu, wnosząc zażalenie na postanowienie z dnia 16 kwietnia 2014 r., nie podejmuje polemiki z Sądem Apelacyjnym co do występowania wskazanych przez skarżącego, a kwestionowanych przez ten Sąd podstaw wznowienia. Posługuje się - jak się okazało - nietrafną argumentacją o przedwczesności zaskarżonego postanowienia z tej przyczyny, że „sąd na etapie wstępnego badania skargi o wznowienie postępowania ocenił jej zawartość merytoryczną, do czego nie był uprawniony” (s. 4 zażalenia). Oznacza to, że ustanowiony w postępowaniu zażaleniowym pełnomocnik z urzędu miał możliwość podjęcia ochrony prawnej skarżącego jeszcze w ramach toczącego się postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Z przedstawionych względów należało oddalić zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

Odstąpiono od obciążania skarżącego kosztami postępowania zażaleniowego na podstawie art. 102 k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12 ust. 3 i 16 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).